

बर्हिपुष्य पु० बर्हि बर्हिशक्तमिव पुष्पमस्य । मयूरपिच्छवणे
बर्हिशक्तसादयोऽप्यलम् ।

बर्हिमुख पु० बर्हिर्बर्हिर्मुखमस्य । देवे अमरः ।

बर्हिःशुभन पु० बर्हिः कुशः वल्लभस्य । बह्वी अमरः ।

बर्हिषट् पु० ब०० बर्हिषि सीदति षट्-क्रिप् मत्तम् । पिब-
गणभेदे पितृशब्दे दृश्यम् ।

बर्हिष्के श पु० बर्हिः केय इव यस्य । बह्वी ।

बर्हिषत् लि० बर्हिर्बलस्य महत् । कुशवृत्ते स्त्रियां लीप् ।

बर्हिष्य लि० बर्हिषि दत्तम् यत् । कुशे दत्ते पिबद्वादौ ।

बर्हिष्ठ लि० बर्हिषि कुशे तिष्ठति स्वा-क ७त० वा पिसर्ग-
लोपः प्रत्यम् । कुशस्थिते ।

बर्हिस् न० बर्हे-कर्षणि इति । कुशे । यस्मिन्ने कुशे "विहोता
बर्हिषि" सामाधिकम् । १११ "वपमूलजूनं बर्हिः
पितृणां पर्वतं लूनं देवायाम्" कौ०त० । प्राचीनबर्हिषवदे
दृश्यम् २दोषी १कस्तौ च "बर्हिषि रजतं न देयम्" इति ।

बल जीवने, धान्यावरोधे च भ्वा०पर०सक०सेट् । व्रजति ।

अवालीत् वेल्हः । ज्वलादि०कर्त्तरि ण् । बलः बालः ।

बल दाने वधे निरूपणे च भ्वा०उभ०सक०सेट् । व्रजति-ते
अवालीत् अवलिष्ट । वेल्हः वेले । [बलत् त ।

बल जीवने च०उभ०सक०सेट् मित् चटा० । बलवति-ते अवी-
बल निरूपणे च०आत्म०सक०सेट् । बालयते अवीयवत् ।

बल न० बल-स्य । १सै०ये २देहजे धामथ्यो १स्थौल्ये
१गन्धरये १रूपे मेदि० । ६शुक्ले हेमच० ७दरेहे जटा०
८पञ्चमे शब्दर० ६रक्ते च शब्दच० । १०बलवृत्ते लि०
मेदि० ११काके १२बलदेवे अमरः । १३वृक्षशब्दे शब्दच० ।
१४देवभेदे पु० मेदि० । तत्र पारिभाषिकवृत्तानि
ब्रह्मवे० १५ अ० चक्रानि यथा

“जलियाणां बलं युद्धं व्यापारश्च बलं विशाम् ।

मित्रावलं भिक्षुकाणां शूद्राणां विप्रसेवनम् । हरौ

भक्तिर्हरेदोषं वैष्णवानां बलं हरिः । हिंसा बलं

अवानाञ्च तपस्या च तपस्विनाम् । वनां वेशच

वेशानां योषितां यौवनं बलम् । बलं प्रतापो भूपानां

बाह्यानां रुदितं बलम् । सतां सत्यं बलं, मिथ्या बल-

सेवासतां सदा । अतुगानामतुगसः स्वल्पस्वानाञ्च स-

जयः । विद्या बलं पण्डितानां वाणिज्यं वणिजां

बलम् । शत्रुवृत्तकर्मीजानां नाम्नीयं साहसं

बलम् । धनं बलं च धनिनां शुचीनां शौचमेव च ।

बलं विवेकः शालानां दुष्मिनां वनरोकता । शुष्णे

बलं च शुष्मिनां चौराणां चौर्यमेव च । विमलस्मय

कापस्यमधर्मदृष्टिनां बलम् । हिंसा च हिंस्र-

जन्तूनां सतीनां पतिसेवनम् । वरणाधौ सुराणाञ्च

मित्राणां युद्धसेवनम् । बलं धर्मो गृहस्थानां श्रम्यानां

राजसेवनम् । बलं स्वयः स्थायकानां तन्त्रा च तन्त्रा-

चारिण्याम् । यतीनाञ्च सदाचारो न्यायः सन्त्यासितानां

बलम् । पापं बलं पातकानां सुभक्तानां हरिर्बलम् ।

पुण्यं बलं पुण्यवतां प्रजानां नृपतिर्बलम् । फलं

बलञ्च हत्याणां जलपीनां जलं बलम् । जल बलञ्च

शस्त्राणां मत्स्यानाञ्च जलं बलम् । शान्तिर्बलञ्च भूपानां

विभाषाञ्च विशेषतः । “विद्याभिजयमित्राणि बुद्धिसत्त्व

धनानि च । तपःसहासवीर्याणि दैवञ्च दशमं बलम्”

भा० प्रा० ।

वैद्यके सद्योबलकरपदार्था संख्या दर्शिता यथा

“सद्यो बलकरं प्रेयं नावाभ्यङ्गः सुभोजनम् । सद्यो

बलकरं ह्येयं सर्पिषः सांसमप्युत” । “धातूनां यत्

परं तेजस्तत्त्वस्त्वलोक्तदेशे बलमित्युच्यते” वैद्यः वायु-

दत्ते १५स्कन्दातुचरभेदे पु० । “बलज्ञातिबलञ्चैव सहा-

बलौ सहाबलौ” भा० श० २५।३६ जी० । अचरभेदश्च

इन्द्रोऽप्युच्यते इन्द्रपथ्याये वचारातिगन्धर्धनात्” देवीपु०

४७अ० तु स विष्णुना हतः “तदा दत्ता तनुस्तेन दानवेन

सहात्मना । विष्णुनापि स्वचक्रेण शिरस्यभिहतो

बलः । प्राकृतं देहसत्त्वस्य द्रव्यकायस्त्वभूतदा । तस्या-

वयवसंज्ञाता बलाद्या रत्नजातयः । लोचने सुर तेजांसि

पद्मरागाणि चाभवन् । विशुद्धपातदानेन कांयो रत्ना-

करोऽभवत्” । [अमरः । अन्त्यस्थवाहिरयमिति स्वामी ।

बलत् प्र०बलं जायत्यस्मात् चै-क १।शुक्लार्थे । २तद्वति लि० ।

बलज न० बलात् जायते जन-ड । १चले २पुरदार ३शस्त्रे

४युद्धे च । ५बलजाते लि० मेदि० । ६वरयोषायां ७बुद्धि-

काया च स्त्री मेदि० ।

बलद पु० बलं ददाति दा-क । “पौष्टिके बलदः कृतः”

१ पौष्टिककर्मज्ञे वज्रभेदे । २ अश्वगन्धार्था स्त्री ।

राजनि ३बलदातरि लि० । ४जीवके पु० राजनि० ।

बलदीनता स्त्री १त० । ग्लानौ हेमच० ।

बलदेव पु० बलेन दीव्यात दिव-अथ बलोद्भक्तो देवो वा

शाक०त० । १बलरामे “बलदेवो बलोद्भवात्” ब्रह्मदे-

ज०ख० ४१ अ० । २लायभाषोपधौ स्त्री अमरः ।

३वायौ पु० मेदि० ।